

Zaslal: ne září 23, 2007 10:17 am Předmět: **čas neměří nám, ale my jemu**

Pane, Davide Zoevistiane a všichni ostatní, i kdyby neexistovaly tři časové osy, tři časové dimenze, tak víme, že čas a jeho tok, tedy jeho „tikot“, tedy jeho ukrajování intervalů vnímáme (i přístroje „vnímají-snímají“, čili nejen lidský „duch“ a mozek) do všech délkových směrů...a bohužel je tento tok, ukrajování intervalů do všech délkových směru (čas jakoby byl všesměrný ...a on je, stejně jako veličina délka ...) zde na Zemi stejný. Ať se pohneme kterýmkoliv směrem „délkovým“ vnímáme „tentýž“ čas, totéž tempo času. Uvědomme si, že my-Zem-hmotný bod putujeme vesmírem po už 4 miliardy let po komplikované trajektorii. (a ta se dá „snímat“ do zvolené soustavy a tak se dají vnímat „složky-intervaly“ na každé ze tří dimenzí ; soustava „stojí“ a bod se po trajektorii posouvuje 4 miliardy vesmírem, mění polohu. Podivné ale je, že čas tj. jeho intervaly jsou stále stejné ať se těleso-bod pohne kterýmkoliv ze tří délkových směrů, ano, podivné to je, ale nikdo nezkoumal „proč“. Pochopme, že bod-těleso se posouvá po délkové trajektorii a z toho pak „vyrobíme tři složky“ čili se bod posouvá po délce ... vážení, ale totéž je s tím časem : on netíká „nám“, ale my-bod se „po něm posouváme“ tím vesmírem, posouváme se tím rastrem tří časových dimenzí, stejně jako se vesmírem posouváme po třech délkových dimenzích, tedy posouváme se po jedné „délkové trajektorii“ a z ní spouštíme do soustavy tří délkových od tři složky a totéž , opakují totéž je s časem : My se posouváme vesmírem „po časové trajektorii“ a pak „se spouští do tří dimenzí časových tři časové složky. A...a podivné je, že ty složky jsou stále stejně dlouhé. Proč ? Vysvětlují si to tak, že bod se sice pohybuje po délkové trajektorii „cik-cak“ a soustava délkových dimenzí je „stojatá, nehybná“ ; ale u času je to obráceně. „bod-Zem stojí“ , ale natáčí se furt soustava tří časových os tak...tak, aby stále byly tři složky intervalů-tiků času stejné ... V jednom směru se může stát – viz raketa, že v tomto směru interval času dilatuje, čili mění se složka na jedné ze tří os časových „časoru“, jenže ona raketa „si natočí svou soustavu“ časovou tak aby „na raketě“ nepozorovali dilataci času, a měli tam stále stejné tři složky času, stejný interval. Čili víme, že těleso-raketa když se pohybuje v r c, že právě v tomto směru čas „dilatuje“ (čas coby veličina nedilatuje, ale dilatují intervaly pozemské na jiné intervaly „v soustavě“ rakety...ale stále pouze v jednom směru (a směr se míní směr do dálky, do délkové dimenze, podél délkové dimenze ...a těch je tři. Čili v jednom délkovém směru, ze tří, čas – interval dilatuje, ale v těch druhých dvou směrech „od rakety“ doprava a nahoru žádný čas nedilatuje. Takže i kdyby neexistovaly tři dimenze, tři osy veličiny čas, musíme rozlišit čas ve směru pohybu tělesa od druhých dvou směrů kam raketa neletí. t' ; $t(2)$; $t(3)$ kde

$t(2) = t(3)$. Fyzika to rozlišuje pouze jednou čárkou nad tééé. I kdyby čas nebyl tvořen třemi dimenzemi, nebude zavedení těchto tří os-dimenzí času ničemu vadit, žádnému fyzikálnímu poznatku doposud získanému, protože $t(1) = t(2) = t(3) = „t“$. A dokonce nebude ani vadit když právě ten dilatovaný čas té rakety zapíšeme do „transformační“ soustavy jako $t' = t(1) > t(2) = t(3)$... no, prostě se tím chce říci, že raketě, co má v jednom směru v r c dilatuje čas, dilatuje interval na této časové dimenzi $t' = t(1)$ a na druhých dimenzích nedilatuje. Jenže ta dilatace (což je „prodloužený interval na časové dimenzi“) je pouze jevem z pootočené soustavy těch „časových“ tří os...když časovou osu pootočíte, tak „spuštěním“ hodnot do „základní pozorovatelný“ dostanete interval změněný – to je ta dilatace. Totéž z tou kontrakcí délek, vznikne „snímáním“ pootočené jedné ze tří délkových dimenzí. Co zavedení třídimenzionálního času (časor + prostor = časoprostor 3 + 3 D) pokazí na dosavadní fyzice ???